

РЕШЕНИЕ

№ 2375

гр. София, 12.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова
Калин Куманов**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1649** по описа за **2021** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма]-гр. С. срещу Решение №20274722/12.12.2020 година, постановено по н.а.х.д. №7608/2020, 131 състав потвърждаващо Наказателно постановление № Р—10-236/21.05.2020 година на Заместник- председател на КФН, ръководещ управление“ Надзор на инвестиционната дейност“, с което последният на основание чл.295,ал.1 от ЗПФИ наложил на [фирма] имуществени санкции в размер на по 1000 лева за извършено нарушение на чл.3,ал.2 предложение първо от Наредба № 58 и имуществена санкция в размер на 1000 лева за извършено нарушение на чл.3,ал.2 от Наредба №58 за нарушение извършено на 23.10.2019 година.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и необоснованост на обжалваното решение. Твърди се, че неправилно СРС не е споделил изложените доводи в писмените бележки за допуснати съществени нарушения на административно- производствените правила при съставяне на АУАН и при издаване на НП, като неправилно е прието, че мястото на извършване на нарушението е [населено място] , а това е седалището на кредитната институция, където се държат самите парични средства и това е довело до нарушаване на административно-производствените правила. Посочва се още ,че не е описано

нарушението пълно и точно, което също е основание за отмяна на Наказателното постановление. Твърди се още, че не е посочена точната правна квалификация на нарушението, а и е налице и изначална грешна квалификация на нарушението и е неправилен изводът на СРС, че не следва да намери приложение нормата на чл.28 от ЗАНН. Иска се отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът- [фирма] редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Ответникът по касация- КРС редовно и своевременно призован, се представлява от юриконсулт Н., който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на разноски. Подробни съображения относно неоснователността на жалбата развива и в представените по делото писмени бележки.

Представителят на СГП-прокурор Ю. изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. Съображенията за това са следните:

От доказателствата по делото е видно, че [фирма] е търговско дружество, регистрирано в Република България със седалище -гр. С. и е упражнявало дейност като инвестиционен посредник по силата на Лиценз, издаден с Решение № 1136-ИП/06.12.2018г. на КФН чрез предоставяне на инвестиционни услуги и дейности по чл.6, ал.2, т.1, 2, 4, 5 и 7 ЗПФИ, както и на допълнителни услуги по чл.6, ал.3 ЗПФИ.

Със Заповед № 3-316 от 16.09.2019 година на Заместник-председател на КФН, направление "Инвестиционен надзор" е назначена тематична проверка на дейността на дружеството, която следвало да се извърши от изрично посочени в заповедта служители.

В хода на проверката от [фирма] са изискани различни документи, свързани с дейността на дружеството, представени на проверяващия екип с Констативен протокол от 18.09.2019 година, включително Списък с банковите сметки, на които дружеството е титуляр, от който се установява, че Инвестиционният посредник има две сметки в щатски долари в Швейцарската кредитна институция S. B. L., а именно сметка с IBAN [банкова сметка], предназначена за съхранение на клиентски средства и банкова сметка с IBAN [банкова сметка], предназначена за съхранение на средства на посредника. Въз основа на изпратено от проверяващия екип Искане № 15, с Писмо, рег. № РГ-03-273/12.02.2020 година в КФН са представени извлечения от движенията по двете банкови сметки за периода 04.10.2019 година -10.02.2020 година.

След анализ на същите са констатирани пет вътрешнобанкови превода на различни суми от сметката за съхранение на клиентски средства към сметката за съхранение на парични средства на посредника, с идентично основание "withdraw" (теглене), включително банков превод осъществен на 24.10.2019 година на стойност 20 500 щатски долара. Във връзка с трансферите на средства между двете сметки в S. B. L. с титуляр [фирма] е изискана допълнителна информация от касатора, а с Писма с

рег. № РГ-03-273-31/09.03.2020 година и рег. № РГ-03-273-31/13.03.2020 година и рег. № РГ-03-273-31/09.04.2020 година по описа на КФН, са предоставени допълнителни обяснения от посредника, съгласно които основанийето за прехвърляне на парични суми от банкова сметка за съхранение на клиентски активи към банкова сметка, предназначена за собствени средства на посредника е извършено "равнение на парични средства", а именно натрупани по клиентската сметка суми в резултат на несъбрана комисионна на инвестиционния посредник. В частност по отношение на сумата от 20500 щатски долара предмет на вътрешно-банков превод от 24.10.2019 година, било отразено, че същата касае комисионна от търговия с договори за разлика, натрупана в периода 21.10- 23.10.2019 година. В писмата си посочил, че съгласно възприетия метод на работа в отношенията между инвестиционния посредник и кредитната институция, от една страна по сметка с IBAN [банкова сметка] предназначена за съхранение на активи на клиенти се натрупвала и комисионна на инвестиционния посредник генерирана в резултат на търговия от договори за разлика. От друга страна за покриване на удържаната от средствата по същата сметка комисионна на доставчика на ликвидност- S. V. L., и таксата суап, се извършвало захранване на клиентската сметката чрез прехвърляне на средства по същата от банкова сметка с IBAN [банкова сметка], по която са съхранявани собствени средства на посредника. В резултат на това по двете сметки се натрупвали разминавания между наличните по всяка от тях парични средства и записите, водени при инвестиционния посредник по водените от него сметки на паричните средства на клиентите. За констатираното, -съгласно чл.3, ал.2 Наредба № 58, инвестиционният посредник е длъжен ежедневно да извършва равняване на паричните средства между водените от него сметки и записи, и тези на лицето по чл.93, ал.1 ЗПФИ, при което се съхраняват активите на посредника и клиентите му, като редът и начинът за това могат да бъдат определени и във вътрешни правила на инвестиционния посредник. За отразяване на сделките от периода 21-23.10.2019 година е извършено само едно такова равняване, а именно на 24.10.2019 година, когато чрез вътрешнобанков превод били прехвърлени средства от сметката за клиентски активи по сметката за съхранение на собствени средства, макар във всеки от трите дни да са извършвани сделки, и да са начислявани и осчетоводявани комисионни към инвестиционния посредник, съгласно Регистъра на сделките.

На 29.04.2020 година срещу касатора е съставен АУАН за две нарушения, изразяващи се в това, че като инвестиционен посредник на 22.10.2019 година и на 23.10.2019 г. [фирма] не е извършил банкови преводи, чрез които да събере по собствена сметка, дължимата нетна комисионна натрупана през предходния ден от търговия с договори за разликата, с което не е извършвало ежедневно равнение на паричните средства по счетоводните партии на клиентите и тези налични при лицето по чл.93, ал.1, т.3 ЗПФИ- S. V., определени като нарушения на чл.3, ал.2 от Наредба № 58. Срещу съставения АУАН е депозирано писмено възражение, а въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление, с което е ангажирана административно- наказателната отговорност на касатора и са му наложени две имуществени санкции всяко в размер на 1000 лева.

Правилен е изводът на СРС, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на административно- производствените правила и че правилно е определено и мястото на извършване на нарушението и това е [населено място], където е седалището на дружеството- касатор, за което именно

съществува задължение да предприеме необходимите действия по извършване на равнението, в частност чрез отправяне на съответно нареждане за извършване на банков превод до лицето по чл.93, ал.1 ЗПФИ, без значение на седалището на последното и противно на изложеното в жалбата не е налице нарушение на изискванията на чл.42, т.3, респективно чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, като нарушението и обстоятелствата, при които е извършено е описано достатъчно точно и ясно, за да гарантира правото на защита на санкционираното лице. Нещо повече дори, цитираната в касационната жалба съдебна практика на Административен съд- Варна, която не е приложена по делото, по никакъв начин не може да обвърже АССГ, защото съдебната практика не е задължителна за АССГ и не може да доведе до извод за допуснато нарушение в посока посочване на мястото на извършване на нарушението, което е различно и несъответно на извършеното .

Правната регламентация на инвестиционни посредници се съдържа в Закона за пазарите с финансови инструменти, който урежда лицензирането и дейността на инвестиционните посредници и регулираните пазари на финансови инструменти, предоставянето на инвестиционни услуги или дейности от дружества от трети държави чрез установяване на клон, лицензирането и дейността на доставчиците на услуги за докладване на данни, изискванията към лицата, които управляват и контролират лицата по т. 1 и 3, както и към лицата, които притежават квалифицирано дялово участие в лицата по т. 1, дейността на централните депозитари на ценни книжа, изискванията към централните контрагенти, държавният надзор за осигуряване спазването на този закон. В чл. 6., ал.1 от ЗПФИ е посочено, че Инвестиционен посредник е лице, което по занятие предоставя една или повече инвестиционни услуги и/или извършва една или повече инвестиционни дейности. Инвестиционни услуги и дейности са- приемане и предаване на нареждания във връзка с един или повече финансови инструменти, изпълнение на нареждания за сметка на клиенти, сделки за собствена сметка с финансови инструменти, управление на портфейл, инвестиционни съвети, поемане на емисии финансови инструменти и/или предлагане на финансови инструменти при условията на безусловно и неотменимо задължение за записване/придобиване на финансовите инструменти за собствена сметка, предлагане за първоначална продажба на финансови инструменти без безусловно и неотменимо задължение за придобиване на финансовите инструменти за собствена сметка (пасиране на финансови инструменти), организиране на МСТ, организиране на ОСТ. В чл. 7 от ЗПФИ е доуточнено, че предоставяне на инвестиционни услуги и извършване на инвестиционни дейности по занятие може да осъществява само акционерно дружество или дружество с ограничена отговорност със седалище и адрес на управление на територията на Република България, получило лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник при условията и по реда на този закон, освен ако със закон или регламент не е предвидено друго. Инвестиционните посредници издават само безналични акции с право на един глас. Когато инвестиционният посредник е дружество с ограничена отговорност, всеки съдружник има толкова гласове в общото събрание, колкото е неговият дял в капитала. Предоставяне на инвестиционни услуги и извършване на инвестиционни дейности по занятие могат да осъществяват и инвестиционни посредници със седалище в други държави при условията и по реда на [чл. 45](#), [46](#) и [49](#). В чл.92 от ЗПФИ е доуточнено, че инвестиционният посредник, който държи финансови инструменти и парични средства на клиенти, предприема мерки за защита на правата

на собственост на клиентите си върху тези активи. Инвестиционният посредник е длъжен да отдели своите финансови инструменти и парични средства от тези на клиентите си. Инвестиционният посредник не отговаря пред кредиторите си с финансовите инструменти и паричните средства на своите клиенти. Не се допуска принудително изпълнение върху паричните средства и финансовите инструменти на клиенти за задължения на инвестиционния посредник. Инвестиционният посредник не може да използва финансови инструменти на своите клиенти за собствена сметка, за сметка на други свои клиенти или за сметка на което и да е друго лице освен с изричното съгласие на клиента и при условия, определени с наредба. В чл.93 от ЗПФИ е посочено, че инвестиционният посредник депозира паричните средства на своите клиенти във- централна банка, кредитна институция, лицензирана да извършва дейност съгласно [Закона за кредитните институции](#), съответно съгласно изискванията на [Директива 2013/36/ЕС](#), кредитна институция, лицензирана в трета държава, квалифициран фонд на паричния пазар. От своя страна, в НАРЕДБА № 58 ОТ 28 ФЕВРУАРИ 2018 Г. ЗА ИЗИСКВАНИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ФИНАНСОВИТЕ ИНСТРУМЕНТИ И ПАРИЧНИТЕ СРЕДСТВА НА КЛИЕНТИ, ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ПРОДУКТИ И ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ ИЛИ ПОЛУЧАВАНЕ НА ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ, КОМИСИОНИ, ДРУГИ ПАРИЧНИ ИЛИ НЕПАРИЧНИ ОБЛАГИ, с която се уреждат изискванията към инвестиционните посредници във връзка със защита на финансовите инструменти и паричните средства на клиентите, управление на продукти при създаването и разпространяването на финансови инструменти, предоставяне или получаване на възнаграждения, комисиони или други парични или непарични облаги В чл. 2. (1) Изискванията на наредбата се прилагат и за- управляващите дружества, които извършват допълнителни услуги по [чл. 86, ал. 2, т. 2 - 4 от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране \(ЗДКИСДПКИ\)](#) и лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, които извършват една или повече допълнителни услуги по [чл. 198, ал. 5 от ЗДКИСДПКИ](#). Наредбата се прилага и за банките - инвестиционни посредници, когато предоставят една или повече инвестиционни услуги и/или извършват инвестиционни дейности по [чл. 6, ал. 2 и 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти \(ЗПФИ\)](#). В чл.3 от Наредбата е посочено, че инвестиционният посредник поддържа отчетност и води сметки на финансовите инструменти и паричните средства на своите клиенти, които да му позволят във всеки един момент да разграничи държаните за един клиент активи от активите, държани за друг клиент, както и от собствените си активи, отразяват точно финансовите инструменти и паричните средства, държани за клиентите, могат да бъдат използвани за документална проследимост (одитна пътека). Инвестиционният посредник равнява водените от него сметки и записи с тези на лицето по [чл. 93, ал. 1/ и чл. 94, ал. 1 от ЗПФИ](#), при което се държат активите на посредника и на клиентите му, като равняването за паричните средства е ежедневно, а за финансовите инструменти е редовно, но не по-малко от веднъж седмично. Равняването по изречение първо се извършва по ред и начин, определени във вътрешни правила на инвестиционния посредник. Инвестиционният посредник предприема необходимите мерки, за да осигури, че всички финансови инструменти на клиенти, депозирани при лице по [чл. 94, ал. 1 от ЗПФИ](#), могат да бъдат по всяко време ясно разграничени от финансовите инструменти на инвестиционния посредник, както и от финансовите инструменти на лицето по [чл. 94, ал. 1 от ЗПФИ](#), посредством сметки с различно

наименование в счетоводната отчетност на лицето по [чл. 94, ал. 1 от ЗПФИ](#) или чрез равностойни мерки, които постигат същото равнище на защита. Инвестиционният посредник депозира паричните средства на клиента в лице по [чл. 93, ал. 1 от ЗПФИ](#) по сметка или сметки отделно от всички сметки, използвани за държане на парични средства на инвестиционния посредник. Инвестиционният посредник създава необходимата организация за свеждане до минимум на риска от загуба или от намаляване на активите на клиента или ограничаване или загуба на правата му във връзка с тези активи в резултат на злоупотреба с активите, измама, лошо управление, неподходящо водене и съхранение на отчетност или небрежност.

В настоящия случай, макар на всеки от трите работни дни в периода 21.10.-23.10.2019 година да е извършвана търговия с договори за разлика от страна на клиенти на инвестиционния посредник, респективно да е генерирана комисионна в полза на последния, която е била начислена и осчетоводена в сметките водени от самото дружество, то това не е намерило своевременно отражение по сметките в S. B. L., която се явява лицето по чл.93, ал.1 ЗПФИ, при което се съхраняват паричните активи. За разликата в записванията получена в резултат на търговията от 21.10.2019г., равнението е следвало да се извърши на 22.10. 2019 година, а за разликата от натрупаната на 22.10.2019г. комисионна, съответно на 23.10.2019 година, като начинът да се осъществи това е именно банков превод, с който наличностите във всяка от двете сметки, а именно за съхранение на собствени и на клиентски активи да се приведат в синхрон с отразеното в записите и сметките на самия посредник. При това като е извършил общо равнение чрез банков превод от 24.10.2019 година Инвестиционният посредник е нарушил изискванията за ежедневно равнение, по отношение на два от дните включени в периода 21.10-23.10.2019 година и изискването е изпълнено единствено за равнението дължимо за 23.10.2019 година.

Всяко от нарушенията е извършено на деня, следващ този, за който се отнася равнението, когато именно е следвало да се синхронизират записите и сметките на паричните средства на клиенти, водени кредитната институция и при посредника. Това се дължи на начина на работа на платформата за търговия, използвана от инвестиционния посредник, която позволява достъп на клиентите и след края на работното време на дружеството, респективно натрупване на комисионна до края на календарното денонощие. При това като е пропуснал да извърши равнението в рамките следващия ден, с изтичането му инвестиционният посредник е допуснал нарушение на изискването на чл.3, ал.2 Наредба № 58 за ежедневно равнение на паричните средства.

С оглед на изложеното правилно наказващият орган е подвел установените факти под посочената материално правна норма като законосъобразно е констатирал, че са налице две нарушение от страна на [фирма] в качеството му на инвестиционен посредник, на изискването да извършва ежедневно равнение на паричните средства по сметките и записите водени при самия инвестиционен посредник и при лицето по чл.93, ал.1 ЗПФИ- S. B., извършени съответно на 22.10.2019 година и на 23.10.2019г. Действително нормата на чл.3, ал.2 Наредба № 58 не предвижда изрично равняването на паричните средства да се извършва чрез банкови трансакции, но предвид естеството на дейност на кредитните институции, които водят записвания за наличности и промените по конкретна банкова сметка, именно на база отправени към тях нареждания за превод, то и това се явява единственият възможен начин за синхронизиране между сметките водени от лицето по чл.93, ал.1 ЗПФИ и сметките и записите на парични средства на клиенти, водени при инвестиционния посредник. С ежедневното счетоводно равняване извършвано от посредника, за което потвърждава и актосъставителя, се изпълнява изискването на чл. 92, ал.2, изр.1

ЗПФИ и чл.3, ал.1, т.1 Наредба № 58 и чрез него се привеждат в съответствие с нормативните изисквания водените при самия посредник записи и сметки, като то е основа за извършване на равняването по чл.3, ал.2 Наредба № 58. За да е осъществено последното обаче е необходимо лицето по чл.93, ал.1 ЗПФИ да получи данни, в случая под формата на преводно нареждане за вътрешнобанков превод, въз основа на който отразяванията по сметките в двете институции да са съответни едни на други на ежедневна база. Именно това си задължение [фирма] не е изпълнило в настоящия случай, като то не се покрива със задължението за счетоводно равняване, противно на твърденията на жалбоподателя.

Правилен е изводът на СРС, че изводът на наказващия орган за извършено нарушение не влиза в противоречие с положителното произнасяне по Вътрешните правила представени в рамките на производството по издаване на лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник. Същите са съставени на основание чл.3, ал.2, изр. 2 Наредба № 58, където се дава дискреция на инвестиционните посредници да уредят реда и начина за извършване на равнението на паричните средства и финансови инструменти, без обаче да променя периодичността, с която трябва да се осъществява то. Освен това видно от съдържанието на представените правила, те дословно възпроизвеждат текста на наредбата, без да предвиждат каквито и да е отклонения, поради което позоваването върху тях от страна на жалбоподателя е безпредметно.

За нарушаване на разпоредбата на чл. 3, ал.2 от Наредба № 58 от страна на юридически лица, съгласно чл.290, ал.9, т.1 ЗПФИ, който регламентира размера на имуществената санкция за нарушенията по чл.290, ал.1, т.1 ЗПФИ, където изрично е разписана отговорност и за нарушения на подзаконовите нормативни актове, издадени по приложение на закона, се предвижда санкция в размер от 1000 до 5000 лева при първо нарушение. Тук е мястото да се отбележи, че макар действително да се констатира непрецизност при формулиране на приложимата санкционната разпоредба, като не е включена привръзка със съответния текст на чл.290, ал.1 ЗПФИ, в който именно се посочва нарушената разпоредба, то допуснатото нарушение не може да се определи като съществено. Това е така, доколкото категорично и в съответствие с изискването на чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН е посочена нарушената законова разпоредба, а именно чл.3, ал.2 Наредба № 58, както и разпоредбата регламентираща размера на имуществената санкцията, налагана на ЮЛ- чл.290, ал.9, т.1 ЗПФИ, като двете лесно могат да бъдат съотнесени и не съществува неяснота относно нормативното основание за санкциониране на дружеството.

Правилен е и изводът на СРС, че нарушенията не представляват маловажен случай, тъй като от една страна допуснатите нарушения по никакъв начин не се отличават от други нарушения от същия вид в насока снижаване на обществената им опасност и за периода 04.04.2019 година - 30.10. 2019 година са констатирани едва пет превода, с които се извършва равнение, вместо ежедневни такива, което дои без да се вземат предвид останалите издадени наказателни постановления, сочи на системно negliжиране от страна на инвестиционния посредник на изискванията към дейността му. Що се отнася до обстоятелството, че няма данни за предходни нарушения, то това е отчетено от законодателя при определяне размера на санкцията, която е значително по-висока за случаите на повторнос и това само по себе си, както и липсата на жалби от клиенти не може да е основание за определяне на случая като маловажен. Не предполага маловажност на случая и размерът на средствата, подлежащи на равняване, както и факта, че се касае за повече от едно деяние. , в ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ № 1 от 12.12.2007 Г. по тълк. н. д. № 1/2007 Г., ОСНК на ВКС е посочено ,че "в чл. 28 ЗАНН е предвидено, че за "маловажни

случаи" на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. При тълкуване на посочената норма следва да се съобразят същността и целите на административнонаказателното производство, уредено в ЗАНН, като се има предвид и субсидиарното приложение на НК и НПК. Административнонаказателният процес е строго нормирана дейност, при която за извършено административно нарушение се налага съответно наказание, а прилагането на санкцията на административнонаказателната норма, във всички случаи, е въпрос само на законосъобразност и никога на целесъобразност. Общото понятие на административното нарушение се съдържа в чл. 6 ЗАНН. В чл. 28 и чл. 39, ал. 1 ЗАНН, законът си служи още с понятията "маловажни" и "явно маловажни" нарушения. При извършване на преценка дали са налице основанията по чл. 28 ЗАНН, наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи "маловажните" случаи на административни нарушения от нарушенията, обхванати от чл. 6 ЗАНН. Когато деянието представлява "маловажен" случай на административно нарушение, той следва да приложи чл. 28 ЗАНН. Прилагайки тази разпоредба, наказващият орган всъщност освобождава от административнонаказателна отговорност, а това освобождаване не може да почива на преценка по целесъобразност. Изразът в закона "може" не обуславя действие при "оперативна самостоятелност", а означава възлагане на компетентност. Отнася се за особена компетентност на наказващия орган за произнасяне по специален, предвиден в закона ред, а именно - при наличие на основанията по чл. 28 ЗАНН, да не наложи наказание и да отправи предупреждение, от което произтичат определени законови последици. Напълно неоснователно е позоваването на процесуалния представител на касатора на липсата на настъпили вредни последици от нарушението. Нарушението е формално и за съставомерността му не се изисква настъпването на вредоносен резултат.

След като нарушенията са доказани по несъмнен начин и участието на нарушителя в тях, то законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора и са наложени санкции в предвидения от закона минимум. Така определените санкции са справедливи и съответни и ще допринесат за постигане целите на наказанието, визирани в чл.12 от ЗАНН.

Като е достигнал до тези правни изводи, СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила, а предявената срещу него жалба- отхвърлена.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна. Нормата на чл.63 от ЗАНН е изменена,като е създадена нова ал.3(Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г. -29.11.2019 година/, сочеща, че в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#).. Алинея четвърта на чл.63 също нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г от 29.11.2019 година.), постановява, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно [чл. 36 от Закона за адвокатурата](#). В алинея 5/ на чл.63 от ЗАНН/Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) е доуточнено, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на [чл. 37 от Закона за правната помощ](#). В Чл. 37. (1) от Закона за правната помощ е визирано, че

заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в Наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.

В ЗАНН няма преходни и заключителни разпоредби, които да уреждат началния момент на действието на нормите на чл.63, ал.3-5 от ЗАНН, които са нови и дали същите се прилагат и за започналите производства преди влизане в сила на нормите, с оглед на което настоящият съдебен състав намира, че нормите са приложими и по отношение на касационното производство, образувано на дата 19.02.2021 година пред АССГ и на ответника по касация следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, сочещ, че възнаграждението за защита в производства по [Закона за административните нарушения и наказания](#) е от 80 до 120 лева. Тъй като производството е по ЗАНН, то възнаграждението на юрисконсулта следва да бъде определено именно по реда на тази разпоредба. В касационното производство пред АССГ е проведено едно съдебно заседание, в което е взел участие юрисконсулт Н., делото не се отличава с фактическа и правна сложност/ подобни дела именно със същите страни, на същото основание има заведени преди това много в АССГ, делото не предполага полагане на специални усилия от страна на юрисконсулта за запознаване с делото и изразяване на становище по него, при което настоящият състав намира, че полагащото се възнаграждение на юрисконсулта следва да бъде определено в размер на 80 лева за касационно производство и този размер е справедлив и съответен на оказаната правна помощ. Касаторът следва да бъде осъден да заплати в полза на ответника по касация юрисконсултско възнаграждение именно в този размер от 80 лева. Крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на препращащата норма на чл.144 АПК-/Страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноски, а не в по-късен момент. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. Угласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Следва да се отбележи и подчертае, че измежду касационните основания, визирани в разпоредбата на чл.348 НПК, не фигурира сочената от процесуалния представител на касатора "необоснованост" на съдебното решение. Необосноваността, като порок на съдебното решение, е посочена измежду касационните основания по чл.209 АПК, но съгласно разпоредбата на чл.63, ал.1 ЗАНН, решението на Районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в чл.348 НПК и по реда на АПК.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20274722/12.12.2020 година, постановено по

н.а.х.д. №7608/2020, 131 състав.

**ОСЪЖДА [фирма]- ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА КОМИСИЯ ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР-
ГР. С. СУМАТА ОТ 80 ЛЕВА-ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ**

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

